

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15CoPr/6/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1215211242
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hajdínová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1215211242.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Hajdínovej a členov senátu JUDr. Evy Mészárosovej a JUDr. Silvie Walterovej v právnej veci žalobcu: P. B. Z. narodený dňa X.X.XXXX, trvale bytom T. č. XX, proti žalovanému: FCP-SK s. r. o., Bratislava, Slovnaftská č. 100, IČO: 44 605 391, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Peter Strapáč, PhD., s.r.o., Čadca, Ul. 17. Novembra č. 3215, IČO: 50 473 522, za ktorú koná JUDr. PhDr. Peter Strapáč, PhD., o zaplatenie 6.916,84 € s príslušenstvom a iné nároky, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II. zo dňa 28. januára 2019, č.k. 18 Cpr 3/2015-338, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Bratislava II. zo dňa 28. januára 2019, č.k. 18 Cpr 3/2015-338, **p o t v r d z u j e.**

II. Žalovanému **p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Rozsudkom zo dňa 28.1.2019, č.k. 18 Cpr 3/2015-338, súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 6.916,84 € s príslušenstvom titulom mzdových nárokov a ďalej iných nárokov a to vydania výplatných pások za mesiace 2, 3/2015, zápočtového listu, potvrdenia o zdaniteľných príjmoch za rok 2015 a referencie na stavbu s názvom Zásobovanie vodou, odkanalizovanie a čistenie odpadových vôd regiónu M. E., s kópiou referencie od objednávateľa spoločnosti SEVAK a.s., Žilina. Mzdový nárok vo výške 5.044,25 € žiadal priznať za mesiace 7, 8, 9/2014 a 1, 2, 3/2015, vrátane dvojmesačného odstupného, za ktoré mu žalovaný mzdu nevyplatil a ďalej žiadal zaplatiť 1.872,59 € za fotoaparát a ďalšie veci podľa potvrdení, ktoré zakúpil z vlastných finančných prostriedkov na pracovnú činnosť stavebného dozoru na pracovisku v H.. O trovách konania rozhodol tak, že žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami čl. 2, § 69 ods. 1, ods. 4, § 78 ods. 3, § 81 písm. g/, 118 ods. 1, 2, § 130 ods. 8 Zákonníka práce. Pokiaľ ide o vecné odôvodnenie konštatoval, že vykonaným dokazovaním zistil skutkový stav, podľa ktorého žalobca dňa 30.11.2011 uzavrel so žalovaným dohodu o vykonaní práce, ktorej predmetom bol dozor kanalizácie - dozorovanie, manažment vykonávania činností stavebného dozoru v súlade s požiadavkami FIDIC - kontrola súpisov vykonaných prác zhotoviteľom stavby, vypracovanie výkazov a správ pre objednávateľa, riešenie zmien, úprav a požiadaviek objednávateľa, riešenie nárokov zhotoviteľa a objednávateľa, poskytovanie relevantných poradenských služieb objednávateľovi. Pracovno-právny pomer bol uzatvorený na dobu od 8.12.2011 do 28.2.2012. Dojednaný rozsah práce (pracovné úlohy) bol 72 hodín, dojednaná odmena 120,-€ mesačne, t.j. 360,-€ za celé obdobie výkonu práce, splatná 15. deň nasledujúceho mesiaca na účet. Dňa 27.2.2012 uzavrel žalobca so žalovaným Dodatok k dohode o vykonaní práce, ktorým sa Dohoda o vykonaní práce so vznikom dňa 8.12.2011 zmenila tak, že zamestnávateľ po dohode so zamestnancom predĺžil dohodu o vykonaní práce o mesiac, teda do dňa 31.3.2012. Rozsah vykonaných prác bol dohodnutý v

objeme 24 hodín a odmena 120,- € za odpracovaný mesiac. Ostatné body dohody zostali nezmenené. Dodatok k Dohode o vykonaní práce platil od 29.2.2012 do 31.3.2012. Dňa 26.3.2012 uzavrel žalobca so žalovaným Dodatok k dohode o vykonaní práce, ktorým sa Dohoda o vykonaní práce so vznikom dňa 8.12.2011 zmenila tak, že zamestnávateľ po dohode so zamestnancom predĺžil dohodu o vykonaní práce o ďalší mesiac, teda do dňa 30.4.2012. Rozsah vykonaných prác bol dohodnutý 24 hodín a odmena 120,- € za odpracovaný mesiac. Ostatné body dohody zostali nezmenené. Dodatok k Dohode o vykonaní práce platil od 1.4.2012 do 30.4.2012. Dňa 25.4.2012 uzavrel žalobca so žalovaným Dodatok k dohode o vykonaní práce, ktorým sa Dohoda o vykonaní práce so vznikom dňa 8.12.2011 zmenila tak, že bola predĺžená do dňa 31.5.2012, rozsah vykonaných prác bol dohodnutý v objeme 24 hodín a odmena 120,- € za odpracovaný mesiac. Ostatné body dohody zostali nezmenené. Dodatok k Dohode o vykonaní práce platil od 1.5.2012 do 31.5.2012. Dňa 29.6.2012 uzavrel žalobca so žalovaným Pracovnú zmluvu, s nástupom do práce dňa 3.7.2012, druh práce stavebný dozor, dohodnutá mzda - základná 1.000,- € v hrubom, splatná do 15. dňa nasledujúceho mesiaca na účet zamestnanca. Pracovný pomer bol uzavretý na dobu určitú a to do ukončenia prác na zverenom projekte so skúšobnou dobou 3 mesiace. Dňa 29.6.2012 uzavrel žalovaný ako dodávateľ so spoločnosťou Severoslovenské vodárne a kanalizácie, a.s., (SEVAK) ako objednávateľom zmluvu o poskytovaní služieb, ktorej predmetom bol výkon stavebného dozoru na stavbe „Zásobovanie vodou, odkanalizovanie a čistenie odpadových vôd regiónu M.. Z predžalobnej výzvy zo dňa 1.10.2014 súd prvej inštancie zistil, že žalobca oznámil žalovanému, že mu riadne nevyplácal mzdu a nezaplatil takzvané potvrdenky a že podáva trestné oznámenie vo veci podozrenia zo spáchania trestného činu nevyplatenia miezd. Z vyšetrovacieho spisu ČVS: ORP-XXX/X/VYS-BX-XXXX súd zistil, že žalobca dňa 29.4.2015 podal na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky trestné oznámenie pre nevyplatené mzdy zo strany žalovaného za mesiace 7, 8, 9/2014 a 1, 2, 3/2015 a dvojmesačné odstupné v celkovej sume 5.044,25 € a za potvrdenky v sume 1.872,59 €. Zo spisu je zrejmé, že sa v prípade žalobcu nejednalo o prvé trestné oznámenie, keďže v podobnej veci prebiehali konania aj v predošlých rokoch. Zo spisu súd prvej inštancie zistil, že dňa 26.4.2016 bol vypočítaný aj P. Z. E., konateľ žalovaného, ktorý sa vyjadril vo veci nevyplatenia miezd tak, že žalobca zmenil adresu trvalého bydliska aj číslo účtu v banke, čo žalovanému neoznámil, preto mu nebolo možné mzdu doručovať. N. preukázal potvrdením, že dňa X.X.XXXX prostredníctvom banky doplatili mzdu vo výške 2.129,30 € a to za jednotlivé mesiace 5/2014 vo výške 15,41 €, 7/2014 vo výške 775,67 €, 8/2014 vo výške 759,54 €, 9/2014 vo výške 302,47 €, 1/2015 vo výške 182,24 €, 3/2015 vo výške 93,97 €. Za mesiac 2/2015 žalobcovi nebola vyplatená mzda z dôvodu neospravedlnených absencií. Z uznesenia ČVS:ORP-XXX/X-VYS-BX-XXXX sa zo dňa 10.8.2016 Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave II súd prvej inštancie zistil, že trestné oznámenie P. B. Z. pre podozrenie zo spáchania prečinu nevyplatenia mzdy a odstupného bolo odmietnuté, keďže nebol zistený dôvod na začatie trestného stíhania, alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku. Proti uzneseniu vyšetrovateľky podal žalobca sťažnosť, o ktorej rozhodla Okresná prokuratúra Bratislava II tak, že zrušila vyššie uvedené rozhodnutie a uložila znova konať a rozhodnúť (uznesenie č.k. 1Pn 831/15/1102-16 zo dňa 3.12.2015). Po vrátení veci vyšetrovateľke táto opätovne rozhodla uznesením zo dňa 21.9.2015 tak, že trestné oznámenie odmietla, keďže nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku. Proti uzneseniu podal žalobca sťažnosť, o ktorej rozhodla Okresná prokuratúra Bratislava II uznesením č.k. 1 Pn 831/15/1102-37 zo dňa 5.10.2016 tak, že sťažnosť ako nedôvodnú zamietla. Súd prvej inštancie v odôvodnení konštatoval, že žalobca v konaní pred súdom priznal (podanie zo dňa 23.8.2016 č.l. 182 spisu), že doplatok mzdy vo výške 2.129,30 € riadne prevzal, pričom si ho ale priradil, resp. započítal, na cestovné výdavky. Z potvrdenia VÚB a.s. je zrejmé, že žalobca dňa X.X.XXXX prevzal od žalovaného sumu 2.129,30 € titulom doplatku na mzdy. Súd prvej inštancie ďalej zistil, že žalobca dňa 17.3.2015 doručil žalovanému okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnanca podľa § 69 ods.1 písm. b/ Zákonníka práce z dôvodu, že mu neboli vyplatené cestovné náhrady za obdobie 6/2012 až 10/2013, náhrada za potvrdenky od 12/2013 do 3/2015 a tiež náhrada mzdy za 7/2014, 8/2014 a 2/2015. Súd konštatoval, že žalobca požadoval od žalovaného titulom mzdového nároku sumu 5.044,25 €, a to za mesiac 7/2014 vo výške 758,26 €, mesiac 8/2014 vo výške 759,54 €, mesiac 9/2014 vo výške 302,47 €, mesiac 1/2015 vo výške 182/24 €, mesiac 2/2015 vo výške 761,67 €, mesiac 3/2015 vo výške 745,99 € a dvakrát sumu 767,04 € v súlade s ustanovením § 69 ods. 4 Zákonníka práce (priemerný mesačný zárobok za výpovednú dobu 2 mesiacov), pričom podľa jeho názoru sa jednalo o odstupné. Z potvrdenia zo dňa 12.1.2015 súd zistil, že v predajni NAY ELEKTRODOM Čadca bol zakúpený fotoaparát značky SONY za sumu 237,99 € .

1.2. Žalovaný navrhoval žalobu ako nedôvodnú zamietnuť, podľa neho konanie žalobcu bolo špekulatívne s cieľom sa bezdôvodne obohatiť na úkor žalovaného, všetky mzdové nároky voči žalobcovi má vyrovnané. Preukázal, že žalobca zmenil bydlisko aj číslo účtu, pričom tieto skutočnosti

zamestnávateľovi neoznámil. K oznámeniu zmeny čísla účtu došlo až dňa 3.9.2015 zo strany žalobcu, ako aj vyšetrovateľky polície, ktorá riešila trestné oznámenie žalobcu, ktoré podal na žalovaného. Následne zamestnávateľ zamestnancovi mzdové nároky zaplatil na jeho účet, žalobca ich prevzal dňa X.X.XXXX. Skutočnosť, že tieto prevzaté finančné prostriedky si žalobca zaúčtoval na cestovné náklady, a preto v tomto spore žaloval dlžné mzdové nároky je, podľa žalovaného, právne irelevantná, keďže neexistovala žiadna dohoda, podľa ktorej zamestnávateľ bude zamestnancovi cestovné náklady preplácať, toto nebolo dohodnuté ani v pracovnej zmluve. Poukázal aj na to, že trestné oznámenie žalobcu pre nevyplatenú mzdu a odstupné bolo políciou právoplatne odmietnuté. Uvedol, že žalobca bol dlhodobo, od 5.9.2014 do 17.1.2015 práceneschopný, v mesiacoch 2, 3/2015 do práce nechodil a boli mu vykazované absencie, čo bolo preukázané výplatnými páskami za uvedené obdobie. Preto mu za mesiace 2, 3/2015 nebola vyplatená mzda. Žalovaný ďalej argumentoval, že stavba, na ktorej žalobca vykonával stavebný dozor, bola dňa 12.8.2014 ukončená. Keď žalobca v januári 2015 ukončil práceneschopnosť, mal sa dostaviť do Bratislavy, do sídla žalovaného, za účelom doriešenia jeho ďalšieho zaradenia, resp. pridelovania práce, čo ale neurobil a preto mu boli vykazované vyššie uvedené absencie za obdobie mesiacov 2, 3/2015. Žalovaný poukázal aj na to, že medzi ním a spoločnosťou Severoslovenské vodárne a kanalizácie, a.s., (SEVAK) bol právny vzťah ukončený v auguste 2014, keďže SEVAK vypovedal zmluvu o poskytnutí služieb. Žalobca tak nemohol na stavbe v období mesiacov 2, 3/2015 vykonávať stavebný dozor. Podľa žalovaného sa žalobca v období práceneschopnosti (od 5.9.2014 do 17.1.2015) povinnosti pracovať vyhýbal účelovo, keďže v tomto období kandidoval do obecného zastupiteľstva a za starostu obce T. V období práceneschopnosti žalobca (dňa 12.1.2015) zakúpil v predajni NAY ELEKTRODOM Čadca fotoaparát, ktorého preplatenia sa v predmetnom spore taktiež domáha. Žalovaný argumentoval, že zakúpenie fotoaparátu pre jeho odborných zamestnancov, ktorí vykonávali na stavbe stavebný dozor, riešila Zmluva o poskytnutí služieb uzatvorená medzi SEVAK a žalovaným tak, že bolo povinnosťou žalovaného pre všetkých odborných zamestnancov zabezpečiť jeden fotoaparát (digitálny), čo sa aj stalo a žalovaný na stavbu fotoaparát zabezpečil. Žalobca práce pre žalovaného vykonával od roku 2013, na pracovisku sa fotoaparát nachádzal a žalobca od roku 2013 do januára 2015 nemal v tomto smere na zamestnávateľa žiadne požiadavky. Pokiaľ si fotoaparát zakúpil dňa 12.1.2015, bolo to v období jeho práceneschopnosti a v období, keď už sa práce na stavbe Zásobovanie vodou, odkanalizovanie a čistenie odpadových vôd regiónu M. E. nevykonávali a preto dňa 12.1.2015 neexistovala žiadna potreba zakúpenia fotoaparátu. V žalovanej sume 1.872,59 €, okrem ceny fotoaparátu, boli zahrnuté aj takzvané potvrdenky, teda doklady, ktoré mali preukazovať náklady vynaložené žalobcom, súvisiace s prácou, napríklad na pohonné hmoty. Všetky tieto žalované sumy (potvrdenky) žalovaný odmietol uznať a zaplatiť z dôvodu, že nevznikli v príčinnej súvislosti s výkonom pracovného pomeru žalobcu u žalovaného (preplácanie pohonných hmôt na cesty žalobcu z bydliska na pracovisko a späť). Tieto nároky neboli medzi sporovými stranami zmluvne dohodnuté, náklady s cestou do práce a späť si znáša sám zamestnanec. K okolnostiam skončenia pracovného pomeru žalovaný uviedol, že z dôvodu absencií žalobcu v mesiacoch 2, 3/2015 mal záujem uzatvoriť so žalobcom dohodu o skončení pracovného pomeru ku dňu 15.3.2015, návrh predložil žalobcovi, ten sa nevyjadril a dňa 16.3.2015 žalobou okamžite s ním skončil pracovný pomer z dôvodu nevyplácania miezd, cestovných náhrad a takzvaných potvrdeniek. Žalovaný uvedené skončenie pracovného pomeru prevzal dňa 17.3.2015, považoval ho za neplatné, avšak ho akceptoval, z ktorého dôvodu, podľa názoru žalovaného, skončil pracovný pomer dohodou nebolo potrebné podávať na príslušný súd žalobu o neplatnosť skončenia pracovného pomeru.

1.3. Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, že mzdové nároky za obdobie 7-9/2014 a 1, 3/2015 žalobcovi nepriznal z dôvodu, že tieto mu boli vyplatené na jeho účet v banke dňa X.X.XXXX. Za mesiac 2/2015 žalovaný nevyplatil žalobcovi žiadnu mzdu z dôvodu neospravedlnených absencií počas celého mesiaca február 2015. V mesiaci marec 2015 žalobca taktiež vykazoval absencie a ku dňu 17.3.2015 došlo ku skončeniu jeho pracovného pomeru. Súd mal jednoznačne za preukázané, že žalobca v mesiaci september 2015 riadne prevzal sumu 2.129,30 € od žalovaného, pričom pri zrealizovaní transakcie bol uvedený riadne aj účel platby, teda doplatok - mzdové prostriedky, ako to vyplýva aj z pripojeného vyšetrovacieho spisu. Žalobca si teda nemohol uvedenú čiastku 2.129,30 € jednostranne započítať na iné ním tvrdené nároky (na cestovné náhrady). V konaní bolo dokazovaním jednoznačne preukázané, že na tieto náhrady žalobca ani nemal právny nárok.

1.4. Pokiaľ ide o náhradu mzdy, ktorú žalobca označil ako odstupné v zmysle § 69 ods. 4 Zákonníka práce, túto súd žalobcovi nepriznal z dôvodu, že by tento postup bol v rozpore s dobrými mravmi (čl. 2 Zákonníka práce), vychádzajúc z preukázanej skutočnosti, že žalobca po tom, ako si zmenil bydlisko a aj číslo svojho účtu, tieto skutočnosti zamestnávateľovi neoznámil a teda sám spôsobil stav nevyplatenia miezd v riadnych výplatných termínoch. Z uvedeného dôvodu sa okamžité skončenie pracovného

pomeru zo strany žalobcu javí byť nedôvodné a aj neplatné, keďže žalobca pravdepodobne ani nedodržiaval lehotu podľa § 69 ods. 3 Zákonníka práce. I keď sa žalovaný nedomáhal určenia neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru na súde, súd prvej inštancie mal za to, že je potrebné túto skutočnosť zohľadniť pri rozhodovaní o nároku žalobcu podľa § 69 ods. 4 Zákonníka práce. Prihliadol aj na postoj žalobcu k práci v období, ktoré predchádzalo okamžitému skončeniu pracovného pomeru, keď žalobca mal v mesiacoch 2, 3/2015 neospravedlnené absencie a počas dlhodobej práceneschopnosti od septembra 2014 do januára 2015 kandidoval do obecného zastupiteľstva a aj za starostu obce Zákopčie.

1.5. Pokiaľ ide o žalovanú čiastku 1.872,59 €, ktorá pozostáva z ceny fotoaparátu vo výške 237,99 €, a tzv. potvrdeniek, súd nevyhovel ani tomuto žalovanému nároku z dôvodu, že žalobca nepreukázal, že by išlo o kúpu pracovných pomôcok alebo pracovných potrieb na pokyn alebo so súhlasom zamestnávateľa. Pokiaľ ide o výdavky na pohonné hmoty a iné cestovné náklady vo všeobecnosti platí, že zamestnanec nemá nárok na náhradu nákladov spojených s cestou do a z práce, pokiaľ to nemá osobitne dohodnuté so zamestnávateľom, ktorý túto skutočnosť nepotvrdil. Súd poukázal aj na to, že žalobca fotoaparát zn. SONY zakúpil dňa 12.1.2015, počas svojej práceneschopnosti a v čase, keď už na stavbe na pracovisku v H. stavebný dozor nevykonával, keďže v tom čase už právny vzťah medzi žalovaným a investorom stavby (SEVAK) neexistoval.

1.6. Žalobca sa žalobou domáhal aj vydania výplatných pásov za mesiace 2, 3/2015, zápočtového listu, potvrdenia zdaniteľných príjmov za rok 2015 a referencie na stavbu. Pokiaľ ide o výplatné pásky za mesiace 2, 3/2015, zápočtový list a potvrdenie zdaniteľných príjmov za rok 2015, súd prvej inštancie konštatoval, že tieto doklady zjavne žalovaný žalobcovi vydal, keďže sám žalobca ich kópie založil do spisu (čl. 101-103), pričom ich ale označil za nepravdivé. Napriek tomu, že mu tieto doklady boli vydané, v tomto konaní sa domáhal ich vydania a nie uloženia povinnosti žalovanému primerane ich upraviť, v ktorom prípade by musel presne uviesť, akej konkrétnej úpravy obsahu týchto dokladov sa domáha. Čo sa týka vydania referencie na stavbu s názvom Zásobovanie vodou, odkanalizovanie a čistenie odpadových vôd regiónu M. E. s kópiou referencie od objednávateľa, t.j. SEVAK, a.s. Žilina, súd prvej inštancie konštatoval, že mu nie je zrejmé, z akého právneho titulu žalobca vydanie uvedených dokladov požadoval, pričom zo Zákonníka práce právo zamestnanca na vydanie takto označeného dokladu nevyplýva.

1.7. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalovanému priznal nárok na plnú náhradu trov konania.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, v celom jeho rozsahu, podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Namietal porušenie procesných podmienok súdom prvej inštancie tým, že na pojednávaní dňa 24.10.2018 nerozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného napriek tomu, že boli splnené zákonné podmienky pre jeho vydanie podľa § 274 C.s.p., čoho dôkazom je predvolanie na pojednávanie zo dňa 6.9.2018 a zápisnica z pojednávania dňa 24.10.2018. Žalovaný ani jeho právny zástupca sa pojednávania nezúčastnili, svoju neúčasť neospravedlnili. Žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a rozhodol rozsudkom pre zmeškanie tak, že žalobe vyhovie, keďže je zo zákona slabšou stranou sporu. Z opatrnosti namietal aj ďalšie skutočnosti. Vytýkal súdu prvej inštancie, že v bode 1 odôvodnenia „nie celkom konštatoval pravdu“, pričom nikdy nenechal žalobcu vysvetliť predmet žaloby, čím porušil procesný postup. V bode 3 odôvodnenia súd nepravdivo informoval o dôvodoch žalôb a ani v iných konaniach nepochopil pravdu. Poukázal na to, že žalovaný jeho prácu fakturoval, peniaze dostal, žalobcovi odmietal vyplatiť mzdu, odvody, náhrady za auto, fotoaparát, ktorý si žalobca zničil, preplatiť potvrdenky, keďže zabezpečoval chod kancelárie stavebného dozoru v H., zaplatiť nadčasy, odstupné, neposkytol firemnú podporu a nevyplatil dohodnutú mzdu, diskriminoval osobu žalobcu voči kolegom na stavbe, obohacoval sa na úkor žalobcu. Podľa žalobcu bod 5 odôvodnenia rozsudku je nepravdivý, žalovaný za jeho práce fakturoval od 2.11.2011, ktorým dňom bola uzatvorená aj pracovná zmluva. Obdobne sú nepravdivé aj body 6, 7 a 8 odôvodnenia rozsudku. K bodu 9 odôvodnenia rozsudku uviedol, že v pracovnej zmluve bola podvodom napísaná výška odmeny. V bode 10 odôvodnenia rozsudku nie je uvedená pravda, keďže to bolo v roku 2011 a na samotnej zmluve je iný dátum. Vytýkal súdu prvej inštancie, že si osvojil názor polície a nie fakty, mzdové prostriedky musia byť v súlade s výplatnou páskou, čo žalovaný polícii ani súdu nepredložil, z príkazu musí byť jednoznačné, o čo sa jedná. Pokiaľ ide o absencie, tieto musia byť uvedené v evidencii dochádzky (§ 99 Zákonníka práce), čo tak nebolo 15.3.2015 ani 18.3.2015. Žalobca uviedol, že do práce chodil, zapisoval sa i odpisoval, bol kontrolovaný žalovaným i zhotoviteľom, scan dochádzky za február i marec zaslal žalobca žalovanému emailom, ako vždy. Pokiaľ ide o sumu 2.129,30 €, žalobca mal plné právo uznať ich za najstaršie plnenia. Podľa žalobcu má na odstupné právo. Ďalej namietal, že v bode 15 odôvodnenia rozsudku súd mylne uviedol inú čiastku (cena fotoaparátu, poznám. odvolacieho súdu). Žalobca namietal, že pohonné

hmoty kupoval do auta žalovaného, dôkaz je v konaní sp.zn. 16 Cpr 3/2015, potvrdenky mu žalovaný telefonicky vopred odsúhlasoval, boli určené na chod kancelárie žalovaného v H.. Dochádzkové listy svedčia o tom, že žalobca do práce chodil, žalovaný absencie žalobcu nepreukázal. Podľa žalobcu dobré mravy chýbajú na strane žalovaného, žalobca dohodu dodržal, dozoroval celú stavbu k plnej spokojnosti žalovaného. Vydať pásky a iné, vrátane referencie - pracovného posudku, je zákonnou povinnosťou žalovaného. Podľa žalobcu súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolaciemu súdu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a vyhovieť žalobe v celom rozsahu alebo rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný. Namietal, že na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného v zmysle § 274 C.s.p. neboli dané zákonné dôvody. Uviedol, že na pojednávaní konanom dňa 2.7.2018, ktoré predchádzalo pojednávaniu, na ktorom mal byť vyhlásený, podľa žalobcu, rozsudok pre zmeškanie žalovaného, došlo k odročeniu pojednávania na deň 5.9.2018 o 13:00 hod., pričom boli strany sporu vyzvané, aby zaslali svoje záverečné vyjadrenie vo veci samej. Na základe uvedenej skutočnosti žalovaný zaslal dňa 4.7.2018 záverečný návrh, v ktorom sa vyjadril k vykonanému dokazovaniu a uviedol ako žiada rozhodnúť vo veci samej. Následne bol vytyčený nový termín pojednávania na deň 24.10.2018. Žalovaný má za to, že zaslaným záverečným návrhom preukázal, že sa pojednávania konaného dňa 24.10.2018 nezúčastní, aby nenavýšoval trovy konania, nemal už k veci viac čo uviesť. Stotožnil sa s názorom súdu prvej inštancie, podľa ktorého môže súd rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie len za predpokladu, že je žalobný návrh (petit) vykonateľný, určitý, zrozumiteľný. Poukázal na nález Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 1.9.1998 sp.zn. I. ÚS 233/97, podľa ktorého „Žalobný petit (návrh na výrok rozsudku súdu) musí byť presný, určitý a zrozumiteľný. Je to nutné z toho dôvodu, že súd musí celkom presne vedieť, o čom má konať a rozhodnúť, lebo súd nemôže účastníkom priznať iné práva a uložiť im iné povinnosti, než sú navrhované. Pokiaľ je žalobný petit nesprávny, t.j. vymedzenie práv a im zodpovedajúcich povinností v ňom obsiahnutých je nepresné, neurčité alebo nezrozumiteľné, prevzatie takéhoto petitu do výroku súdneho rozhodnutia by malo za následok, že by rozhodnutie bolo nevykonateľné. Uvedené požiadavky nie sú formálne, ale nevyhnutné pre výsledok konania, teda pre to, aby rozhodnutie bolo vykonateľné a aby mohli nastať účinky žalobcom zamýšľané“. Žalovaný sa nestotožnil s názorom žalobcu, že súd porušil procesný postup, keď žalobcovi odoberal slovo, žalobca nikdy počas pojednávania nenamietal postup súdu, ani protokoláciu súdom. Poukázal na to, že z vykonaného dokazovania je nesporné, že žalobcom uplatňované mzdové nároky za obdobie 7-9/2014 a 1-3/2015 mu boli vyplatené dňa X.X.XXXX, pričom pri realizovaní transakcie bol uvedený riadne aj účel platby a to doplatok - mzdové prostriedky. Tieto skutočnosti potvrdzuje aj trestné konanie, ktoré bolo vedené na základe trestného oznámenia žalobcu pred Okresným riaditeľstvom Policajného zboru v Bratislave II pod ČVS: ORP-XXX/X/VYS-BX-XOXX a ktoré bolo odmietnuté, keďže nebol dôvod na začatie trestného stíhania. To, že si žalobca zaplatené mzdové nároky priradil na cestovné náhrady, je irelevantné, takéto jednostranné započítanie je neúčinné a žalobca nemal nárok na cestovné náhrady. Cestovné náhrady neboli v zmluve dohodnuté, ide o výdavky, ktoré je povinný znášať žalobca. Otázkou fotoaparátu riešila zmluva o poskytnutí služieb uzatvorená medzi SEVAK a žalovaným, na základe ktorej bol žalovaný povinný zabezpečiť pre odborných zamestnancov jeden fotoaparát, čo žalovaný splnil. Žalobca si zakúpil fotoaparát dňa 12.1.2015, teda v čase, keď bol práceneschopný a v čase, kedy sa už práce na stavbe Zásobovanie vodou, odkanalizovanie a čistenie odpadových vôd regiónu M. E. nevykonávali, a teda nebola žiadna potreba na zakúpenie fotoaparátu. Žalobca v konaní nepreukázal, že by išlo o kúpu pracovnej pomôcky na pokyn žalovaného alebo so súhlasom žalovaného. Žalovaný rovnako neuznal nárok žalobcu na odstupné. Poukázal na to, že dôvodom okamžitého skončenia pracovného pomeru zo strany žalobcu bolo nevyplatenie miezd, ktorý dôvod skončenia pracovného pomeru si žalobca spôsobil sám tým, že nedodržiaval svoje povinnosti zamestnanca, ktoré mu ukladá Zákonník práce. V zmysle § 81 písm. g/ Zákonníka práce je zamestnanec povinný písomne oznamovať zamestnávateľovi bez zbytočného odkladu všetky zmeny, ktoré sa týkajú pracovného pomeru a súvisia s jeho osobou, najmä zmenu jeho mena, priezviska, trvalého pobytu alebo prechodného pobytu, adresy na doručovanie písomností, zdravotnej poisťovne, a ak sa so súhlasom zamestnanca poukazuje výplata na účet v banke alebo v pobočke zahraničnej banky, aj zmenu bankového spojenia. Žalobca si teda nesplnil uvedenú povinnosť, a preto nemohol zaslať žalobcovi finančné prostriedky, tieto sa vrátili späť na účet žalovaného. Bolo by v rozpore s dobrými mravmi, aby žalobca dostal odstupné za okamžité skončenie pracovného pomeru z dôvodu, ktorý si žalobca spôsobil sám svojim konaním, resp. nekonaním, voči svojmu zamestnávateľovi. Žalovaný sa stotožnil aj s názorom súdu prvej inštancie, že okamžité skončenie pracovného pomeru je nedôvodné, teda

aj neplatné s poukázaním na § 69 ods. 3 Zákonníka práce. Vo vyjadrení ďalej uviedol, že doklady, ktoré žalobca žiadal v konaní vydať, mu boli vydané, sám žalobca ich k žalobe priložil. Čo sa týka vydania referencie na stavbu Zásobovanie vodou, odkanalizovanie a čistenie odpadových vôd regiónu M. E. spolu s kópiou referencie od objednávateľa t.j. SEVAK, súhlasil so súdom prvej inštancie, že nie je zrejmé, na základe akého právneho titulu žalobca žiada vydanie uvedených dokladov. Navrhol odvolaciemu súdu rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdiť.

4. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadril žalobca. Uviedol, že v predvolaní na pojednávanie boli strany sporu poučené o tom, ako bude súd postupovať, ak sa niektorá z nich na pojednávanie nedostaví. Ďalej uviedol, že pracoval ako stavebný dozor pre kanalizácie na stavbe Odkanalizovanie Dolných Kysúc ako zamestnanec žalovaného podľa Zmluvy o poskytnutí služieb č. 260/2011 a pracovnej zmluvy odo dňa 2.11.2011 do 17.3.2015, pričom pri výkone prác jazdil na žiadosť žalovaného súkromným motorovým vozidlom, za čo mu žalovaný nezaplatil, nezaplatil mu ani mzdu za mesiace 6 až 9/2014 a 1 až 3/2015, dvojmesačné odstupné ako aj iné nároky uvedené v žalobe. V marci 2011 sa dohodli so žalovaným na podmienkach, za akých bude pracovať na stavbe, žalovaný nedodržiaval dohodnuté podmienky v zmysle zmluvy č. 260/2011, zákony Slovenskej republiky a európske právo, teda ani právo žalobcu na odmenu a prácu nadčas. Poukázal na Smernicu európskeho parlamentu a rady 2003/88/ES zo dňa 4.11.2003, podľa ktorej zamestnávateľ ako silnejšia strana má mať písomný súhlas od pracovníka k odpracovaniu nadčasových hodín, ak ho nemá, mal by dostať postih. Žalobca poukázal na to, že jeho prácu i nadčasovú žalovaný fakturoval zhotoviteľovi a dostával od neho peniaze. Žalovaný a jeho právny zástupca nemajú právo hovoriť o dobrých mravoch. Ak žalobca neoznámil číslo účtu alebo mal absencie, mal mu dať žalovaný okamžitú výpoveď, čo však neurobil, čo znamená, že tieto jeho tvrdenia neboli pravdivé. Vyplatenie miezd ako aj ostatné skutočnosti má v konaní preukázať žalovaný ako silnejšia strana sporu. Žalovanému v konaní žiadne trovy nevznikli. Žalobca zotrval na svojom návrhu, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a žalobe v celom rozsahu vyhovel.

5. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný. K jeho námietke týkajúcej sa rozhodnutia vo veci rozsudkom pre zmeškanie poukázal na svoje predchádzajúce vyjadrenie. Ďalej uviedol, že žalobca nemal nárok na cestovné náhrady, keďže neboli v zmluve dohodnuté, ide o výdavky, ktoré je povinný znášať žalobca. Nárok na cestovné náhrady by mal len za predpokladu, že by to bolo osobitné dohodnuté so žalovaným. Z vykonaného dokazovania je nesporné, že žalobcom uplatňované mzdové nároky za obdobie 7-9/2014 a 1-3/2015 mu boli vyplatené dňa X.X.XXXX, pričom pri realizovaní transakcie bol uvedený riadne aj účel platby, a to doplatok - mzdové prostriedky. Uvedené potvrdzuje aj trestné konanie, ktoré bolo vedené na základe trestného oznámenia žalobcu pred Okresným riaditeľstvom Policajného zboru v Bratislave II pod ČVS: ORP-XXX/X/VYS-BX-XOXX a ktoré bolo odmietnuté, keďže nebol dôvod na začatie trestného stíhania. Uviedol, že tvrdenia žalobcu o práci nadčas nemajú pre toto konanie žiadny význam. Pokiaľ ide o absencie žalobcu, tie boli preukázané výplatnými páskami za obdobie 2, 3/2015. Poukázal na to, že mu v konaní vznikli trovy spočívajúce v trovách právneho zastúpenia. Opätovne navrhol odvolaciemu súdu rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť.

6. Ďalšie vyjadrenia strán sporu už do spisu doložené neboli.

7. Odvolací súd preskúmal vec, súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania [§ 470 ods. 1, ods. 2, § 379, § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z.z. účinný od 1.7.2016), ďalej len C.s.p.], túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keďže neboli splnené zákonné podmienky pre jeho nariadenie (nebolo potrebné doplniť, resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem; § 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 29. júla 2020; o termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli strany sporu upovedomené zákonným spôsobom (§ 378 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 3, § 385 ods. 1 C.s.p.). Rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil (§ 387 ods. 1, ods. 2, ods. 3 C.s.p.) a keďže sa stotožňuje s dôvodmi rozsudku ako správnymi, rozsudok odvolacieho súdu už ďalšie dôvody neobsahuje. Na zdôraznenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd ale považuje za potrebné uviesť ešte nasledovné.

8. Žalobca v odvolaní predovšetkým namietal porušenie procesných podmienok súdom prvej inštancie, keďže tento mal v prejednávanej veci rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalovaného, na pojednávaní konanom dňa 24.10.2018, keď boli pre takýto postup splnené zákonné podmienky podľa § 274 C.s.p.

9. Podľa § 274 C.s.p. na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalobcu rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak a/ sa žalovaný nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalovaný poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a b/ žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

10. Odvolací súd z predloženého spisu zistil, že pojednávanie konané v predmetnej veci dňa 2.7.2018 bolo odročené na termín 5.9.2018 s tým, že strany sporu zobrali termín pojednávania na vedomie, súd im uložil doručiť do spisu a zároveň druhej strane sporu záverečné vyjadrenie vo veci samej a záverečný návrh, čo strany sporu splnili (záverečný návrh žalovaného na č.l. 297 až 299 spisu; záverečný návrh žalobcu na č.l. 302 až 305 spisu). Ďalej odvolací súd zistil, že pojednávanie vytyčené na deň 5.9.2018 sa nekonalo z dôvodu práceneschopnosti zákonného sudcu, termín pojednávania bol zrušený a súd nariadil pojednávanie na deň 24.10.2018. O uvedených skutočnostiach súd prostredníctvom emailu informoval strany sporu (č.l. 310 a 311 spisu) a predvolal ich na pojednávanie dňa 24.10.2018 o 13.00 hod. V predvolaní boli strany sporu poučené o následkoch nedostavenia sa na pojednávanie a neospravedlnenia svojej neprítomnosti. Odvolací súd ďalej zistil, že žalovaný ani jeho právny zástupca sa pojednávania konaného dňa 24.10.2018 nezúčastnili, svoju neúčasť neospravedlnili. Žalobca na pojednávaní navrhol súdu rozhodnúť vo veci rozsudkom pre zmeškanie žalovaného podľa § 274 C.s.p., ktorému návrhu súd prvej inštancie nevyhovel z dôvodu (ako vyplýva zo zápisnice z pojednávania na č.l. 313 a nasl. spisu), že petit žaloby, uvedený v záverečnom návrhu žalobcu, je nevykonateľný, je neurčitý a to v časti príslušenstva pohľadávky.

11.1. Oboznámením sa s obsahom predloženého spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie uznesením zo dňa 4.6.2015 na č.l. 85 spisu vyzval žalobcu, v súlade s § 43 ods. 1 v spojení s § 79 ods. 1 O.s.p. na doplnenie a opravu podania a to, okrem iného, na riadne vyčíslenie príslušenstva pohľadávky, uvedenie, za aké obdobie a na základe čoho si žalobca úrok z omeškania uplatňuje, ako aj na uvedenie riadneho, určitého, zrozumiteľného a vykonateľného petitu. Na výzvu reagoval žalobca podaním zo dňa 8.7.2015 (č.l. 100 spisu) a pokiaľ ide o príslušenstvo pohľadávky uviedol: „Riadne vyčíslenie príslušenstvo pohľadávky je vyčíslené v pr. č. 8, 9 Žaloby o zaplatenie 6.916,84 € s príslušenstvom zo dňa 26.4.2015, kde sú úroky vyčíslené do 15.4.2015, ktoré si uplatňujem do zaplatenia podľa pr. č. 1 Žaloby o zaplatenie 6.916,84 € s príslušenstvom zo dňa 26.4.2015.“

11.2. Uznesením prijatým na pojednávaní konanom dňa 11.1.2017 (č.l. spisu 200 a nasl.) súd vyzval žalobcu na zaslanie, okrem iného, presnej špecifikácie žalovaných nárokov v lehote 10 dní. Žalobca súdu dňa 23.1.2011 doručil podanie (č.l. 211 a nasl.), v ktorom príslušenstvo pohľadávky, ktorá je predmetom jeho žalobného návrhu, nešpecifikoval.

11.3. Uznesením prijatým na pojednávaní konanom dňa 10.5.2017 (č.l. spisu 265 a nasl.) súd vyzval žalobcu na zaslanie presnej špecifikácie všetkých nárokov, ktoré žaluje, okrem iného aj nároku na zaplatenie 6.916,84 € s príslušenstvom, v lehote 1 mesiaca. Žalobca súdu dňa 12.6.2017 doručil podanie (č.l. 270, 271 spisu), v ktorom navrhol vydať rozsudok, ktorým súd žalovaného zaviazal povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 6.916,84 € a 9,15 % úrok z omeškania ročne zo sumy 5.044,25 € a 9,25 % úrok z omeškania ročne zo sumy 1.872,59 € odo dňa splatnosti do zaplatenia. Ďalej uviedol, že „úrok z omeškania si uplatňuje z jednotlivých dlžných súm za jednotlivé mesiace odo dňa ich splatnosti za jednotlivé mesiace (t.j. od 15. dňa v nasledujúcom mesiaci - po riadnom výplatnom termíne) do dňa zaplatenia, podľa sumára prílohy č. 8 návrhu, mzda - výpočet úrokov, čo činí sumu 96,48 € do 15.4.2015 a od 16.4.2015 9,15 % úrok z omeškania ročne zo sumy 5.044,25 € do dňa zaplatenia a podľa sumára prílohy č. 9 návrhu, potvrdenky - výpočet úrokov, čo činí sumu 138,11 € do 15.4.2015 a od 16.4.2015 9,25 % úrok z omeškania ročne zo sumy 1.872,59 € do dňa zaplatenia.“

11.4. V záverečnom návrhu, doručenom súdu dňa 2.8.2018 (č.l. 302 a nasl. spisu) žalobca navrhol, aby súd zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 6.916,84 € a príslušenstvo, zhodne s návrhom uvedeným v predchádzajúcom odseku odôvodnenia tohto rozhodnutia.

12. Pokiaľ ide o príslušenstvo pohľadávky, ktorá je predmetom žaloby, odvolací súd, zhodne so súdom prvej inštancie, konštatuje, že žalobný návrh je v tejto časti materiálne nevykonateľný, keďže z neho nie je zrejmé, od akého dátumu žalobca úrok z omeškania žiada, keď uvádza „...odo dňa ich splatnosti...“, ďalej uvádza „...z jednotlivých dlžných súm za jednotlivé mesiace odo dňa ich splatnosti za jednotlivé mesiace“ a ďalej uvádza „...od 16.4.2015...“ a nie je zrejmé z akých súm, keď uvádza „...zo sumy 5.044,25 €...“ a ďalej uvádza „... z jednotlivých dlžných súm za jednotlivé mesiace...“. Je potrebné zdôrazniť, že ak súd žalobe vyhovie (ako je tomu pri rozhodovaní rozsudkom pre zmeškanie

žalovaného), do svojho rozhodnutia prevezme celý požadovaný výrok. Formulácia petitu žaloby, resp. žalobného návrhu, teda toho, čoho sa žalobca žalobou domáha, je preto dôležitou okolnosťou žaloby, ktorá vymedzuje predmet konania, nad ktorý súd v zásade nemôže ísť a zároveň podmieňuje budúcu vykonateľnosť súdneho rozhodnutia. Ak žalobný návrh podmienky určitosti, zrozumiteľnosti a predovšetkým vykonateľnosti nespĺňa, súd o takomto návrhu nemôže rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie. Keďže žalobný návrh žalobcu v prejednávanej veci v časti príslušenstva nebol určitý, zrozumiteľný a vykonateľný, správne postupoval súd prvej inštancie, keď na pojednávaní konanom dňa 24.10.2018 nerozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného a pojednávanie odročil na nový termín.

13. Žalobca sa v predmetnom konaní domáha mzdových nárokov za mesiace 7 až 9/2014, 1 až 3/2015, ako aj dvojmesačného odstupného v celkovej sume 5.044,25 €, ďalej vyplatenia cestovných náhrad a náhrad hotových výdavkov, súvisiacich s prevádzkou kancelárie v celkovej sume 1.872,59 €, ako aj vydania výplatných pások za mesiace 2, 3/2015, zápočtového listu, potvrdenia zdaniteľných príjmov za rok 2015 a referencie na stavbu Zásobovanie vodou, odkanalizovanie a čistenie odpadových vôd regiónu M. E. s kópiou referencie od objednávateľa SEVAK, a.s. Žilina.

14. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu dospel k záveru, že v danom spore vykonal súd prvej inštancie všetko navrhované dokazovanie, ktoré bolo potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností významných pre posúdenie dôvodnosti podanej žaloby, ako aj na posúdenie opodstatnenosti tvrdení, ktoré uvádzal žalovaný na svoju obranu (§ 132 ods. 1, § 182 C.s.p.), zhodnotením výsledkov vykonaného dokazovania v súlade s § 191 C.s.p. dospel k správnym skutkovým záverom, a na ich základe následne vyvodil aj správny právny záver, že žaloba žalobcu nie je dôvodná, pričom na vec aplikoval zodpovedajúce ustanovenia Zákonníka práce (čl. 2, § 69 ods. 1, 4, § 78 ods. 3, § 81 písm. g/, 118 ods. 1, 2, § 130 ods. 8) a svoje zistenia a závery, pre ktoré žalobe nevyhoveli, aj riadne odôvodnil, pričom sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci, ako aj so všetkými relevantnými argumentmi sporových strán súvisiacimi s predmetom konania.

15.1. Pokiaľ ide o časť žalobného návrhu, v ktorej sa žalobca domáhal mzdových nárokov za mesiace 7 až 9/2014, 1 až 3/2015 ako aj dvojmesačného odstupného v celkovej sume 5.044,25 €, tieto pozostávali zo mzdy za mesiac 7/2014 vo výške 758,26 €, za mesiac 8/2014 vo výške 759,54 €, za mesiac 9/2014 vo výške 302,47 €, za mesiac 1/2015 vo výške 182,24 €, za mesiac 2/2015 vo výške 761,67 € a za mesiac 3/2015 vo výške 745,99 €, ako aj z odstupného 2 x po 767,04 € (č.l. 49 spisu). Žalovaný žalobcovi titulom mzdových nárokov uhradil celkom sumu 2.129,30 € a to za mesiac 5/2014 vo výške 15,41 €, za mesiac 7/2014 vo výške 775,67 €, za mesiac 8/2014 vo výške 759,54 €, za mesiac 9/2014 vo výške 302,47 €, za mesiac 1/2015 vo výške 182,24 € a za mesiac 3/2015 vo výške 93,97 € (č.l. 103 vyšetrovacieho spisu č. ORP-XXX/XX-VZS-BX-XXXX, II. zv). Vyplatenie uvedenej sumy žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie ako aj odvolacím súdom nepoprel, uviedol však, že uvedenú sumu si započítal na cestovné náhrady, ktoré sú predmetom konania pod sp.zn. 16 Cpr 3/2015 (č.l. 183 a 189 spisu). Správne súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca si uvedenú čiastku nemohol jednostranne započítať na ním tvrdené nároky na cestovné náhrady, keď nepreukázal, že má na takéto cestovné náhrady nárok a predovšetkým žalobca uviedol účel platby vo výške 2.129,30 € a to prostriedky na mzdy (č.l. 151 spisu). Pokiaľ ide o mzdu za mesiace 2, 3/2015, žalovaný tvrdil, že mzdu za uvedené mesiace žalobcovi neuhradil z dôvodu neospravedlnených absencií, ktoré skutočnosťou preukázal jednak výplatnou páskou za mesiac 2/2015 na č.l. 101 spisu, ako aj kartou zamestnanca na č.l. 10 vyšetrovacieho spisu č. ORP-XXX/XX-VZS-BX-XXXX, I. zv., pričom k skončeniu pracovného pomeru došlo k 17.3.2015, ktorá skutočnosť v konaní nebola sporná. Žalobca účasť na pracovisku v dotknutých mesiacoch preukazoval kópiami listov z knihy príchodov a odchodov (č.l. 50, 51 spisu), ktoré podľa názoru odvolacieho súdu jednoznačne a hodnoverne nepreukazujú prítomnosť žalobcu na pracovisku v sporných dňoch, keď z nich nie je zrejme kedy a kým boli vyhotovené.

15.2. Podľa § 69 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce zamestnanec môže pracovný pomer okamžite skončiť, ak mu zamestnávateľ nevyplatil mzdu, náhradu mzdy, cestovné náhrady, náhradu za pracovnú pohotovosť, náhradu príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti zamestnanca alebo ich časť do 15 dní po uplynutí ich splatnosti. Podľa § 69 ods. 4 Zákonníka práce zamestnanec, ktorý okamžite skončil pracovný pomer, má nárok na náhradu mzdy v sume svojho priemerného mesačného zárobku za výpovednú dobu dvoch mesiacov. Keďže zamestnanec obvykle okamžite končí pracovný pomer v prípade, keď je existenčne ohrozený, podľa citovaného ustanovenia má nárok na náhradu mzdy, ktorá má povahu satisfakcie, a to vo výške priemerného zárobku za výpovednú dobu dvoch mesiacov. V

prejednávanej príhode žalobca okamžite skončil pracovný pomer so zamestnávateľom listom zo dňa 16.3.2015 z dôvodu nevyplatenia miezd za mesiace 7, 8/2014, 1, 2/2015, cestovných náhrad za mesiace 6/2012-10/2013 a náhrad za tzv. potvrdenky za mesiace 12/2013 až 3/2015 (č.l. 6 spisu). Žalovaný namietal, že nevyplatenie miezd zavinil žalobca svojím konaním resp. nekonaním, keďže si nesplnil základné povinnosti zamestnanca podľa § 81 písm. g/ Zákonníka práce a neoznámil zamestnávateľovi zmenu adresy trvalého pobytu ako aj bankového účtu, na ktorý mu zamestnávateľ poukazoval výplatu. Žalovaný preto považoval žalobný návrh žalobcu v časti mzdového nároku podľa § 69 ods. 4 Zákonníka práce za rozporný s dobrými mravmi (čl. 2 Zákonníka práce), s ktorým názorom sa stotožnil aj súd prvej inštancie. Aj odvolací súd považuje tento záver súdu prvej inštancie za správny. Zo spisu vyplýva, že v pracovnej zmluve uzatvorenej medzi žalobcom ako zamestnancom a žalovaným ako zamestnávateľom dňa 29.6.2012 (č.l. 207 - 210 spisu) je uvedená adresa trvalého pobytu žalobcu U., Z. č. XXXX, a bankový účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v S. banke. Z okamžitého skončenia pracovného pomeru zo strany žalobcu zo dňa 16.3.2015 (č.l. 6 spisu) vyplýva, že adresa trvalého pobytu žalobcu je T., K. č. XX, a číslo účtu, na ktorý žalovaný zaslal žalobcovi mzdové prostriedky dňa X.X.XXXX, je K účet vedený v Slovenskej sporiteľni. Z uvedeného je zrejmé, že v priebehu existencie pracovného pomeru žalobcu u žalovaného došlo k zmene adresy trvalého pobytu žalobcu ako aj čísla účtu a banky, v ktorej má žalobca založený účet, ktoré skutočnosti však žalobca žalovanému neoznámil a v prebiehajúcom súdnom konaní opak nepreukázal. Pokiaľ tvrdil, že žalovanému oznámil číslo účtu emailom na č.l. spisu 168, takáto skutočnosť z uvedeného dôkazu nevyplýva. Okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany žalobcu sa tak javí ako účelové konanie, ktoré nemôže požívať ochranu zo strany súdu. Podľa čl. 2 posledná veta Zákonníka práce výkon práv a povinností vyplývajúcich z pracovnoprávných vzťahov musí byť v súlade s dobrými mravmi; nikto nesmie tieto práva a povinnosti zneužívať na škodu druhého účastníka pracovnoprávneho vzťahu alebo spoluzamestnancov. Nárok žalobcu na mzdu podľa § 69 ods. 4 Zákonníka práce by bol zneužitím práva na škodu žalovaného ako druhého účastníka pracovnoprávneho vzťahu.

15.3. Pokiaľ ide o žalobný návrh, týkajúci sa vyplatenia cestovných náhrad a náhrad hotových výdavkov, súvisiacich s prevádzkou kancelárie, v celkovej sume 1.872,59 € odvolací súd uvádza nasledovné. Z pracovnej zmluvy zo dňa 29.6.2012 uzatvorenej medzi žalobcom ako zamestnancom a žalovaným ako zamestnávateľom, jej čl. 3 bod 5, vyplýva, že žalovaný sa zaviazal poskytnúť žalobcovi k výkonu práce v mieste zariadenia staveniska a stavby kanceláriu, PC, telefón, tlačiareň a kancelárske potreby, pričom rukou je v zmluve dopísané aj „auto“. Pracovný pomer bol dojednaný na dobu určitú a to do ukončenia prác na zverenom projekte. Podľa § 145 ods. 1 Zákonníka práce zamestnávateľ poskytuje zamestnancovi za podmienok ustanovených osobitným predpisom cestovné náhrady, náhrady sťahovacích výdavkov a iných výdavkov, ktoré mu vzniknú pri plnení pracovných povinností. Osobitným predpisom je zákon č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách. Z predloženého spisu vyplýva, že v konaní nebolo preukázané, že by žalobca v rozhodnom období, t.j. počas doby trvania pracovného pomeru kedykoľvek žiadal žalovaného o udelenie súhlasu s použitím vlastného osobného motorového vozidla podľa § 7 ods. 1 zákona č. 283/2002 Z.z. Žalobca v konaní nepreukázal, že by ho žalovaný vyslal na pracovnú cestu, na ktorú by použil vlastné motorové vozidlo, za čo by mu patrili náhrady podľa zákona o cestovných náhradách alebo Zákonníka práce. Žalobca nikdy počas doby trvania pracovného pomeru žalovaného neinformoval, že by nebol schopný plniť si svoje pracovné povinnosti bez toho, aby mu poskytol motorové vozidlo. Podľa § 145 ods. 2 Zákonníka práce za podmienok dohodnutých v kolektívnej zmluve alebo v pracovnej zmluve poskytuje zamestnávateľ zamestnancovi náhrady za používanie vlastného náradia, vlastného zariadenia a vlastných predmetov potrebných na výkon práce, ak ich využíva s jeho súhlasom. Rovnako ako pri cestovných náhradách, ani pokiaľ ide o nárok na náhradu hotových výdavkov na rôzne kancelárske potreby, žalobca nepreukázal, že uvedené zabezpečoval so súhlasom zamestnávateľa. Možno preto konštatovať, že žalobca nepreukázal existenciu právneho titulu (dôvodu) vo vzťahu k uplatneným nárokom voči žalovanému, a preto podľa názoru odvolacieho súdu, zhodne s názorom súdu prvej inštancie, je žaloba aj v tejto časti nedôvodná.

15.4. Správne postupoval súd prvej inštancie, keď ako nedôvodný zamietol žalobný návrh v časti o vydanie výplatných pásovk za mesiace 2, 3/2015, zápočtového listu, potvrdenia zdaniteľných príjmov za rok 2015, keďže kópie uvedených dokladov do spisu doložil sám žalobca, čo znamená, že mu ich žalovaný poskytol.

15.5. Súd prvej inštancie zamietol žalobu aj v časti, ktorou sa žalobca domáhal vydania referencie na stavbu s názvom Zásobovanie vodou, odkanalizovanie a čistenie odpadových vôd regiónu M. E., s kópiou referencie od objednávateľa spoločnosti SEVAK a.s., Žilina. Zo žaloby nie je zrejmé, na základe akého hmotnoprávneho predpisu sa žalobca uvedeného nároku domáha a ako správne konšatoval súd prvej inštancie, zo Zákonníka práce právo zamestnanca na vydanie takto označeného dokladu

nevyplýva. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že ak sa žalobca v tejto časti žaloby domáhal vydania pracovného posudku (referencia podľa slovníka cudzích slov = doporučenie, dobrozdanie, posudok), podľa 75 ods. 1 veta prvá Zákonníka práce, zamestnávateľ je povinný vydať zamestnancovi pracovný posudok do 15 dní od jeho požiadania. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že vydanie pracovného posudku zamestnancovi nie je zákonnou povinnosťou zamestnávateľa, ak zamestnanec o jeho vydanie nepožiada, pričom žalobca túto skutočnosť v konaní nielenže nepreukázal, ale ju ani netvrdil. Správny bol preto záver súdu prvej inštancie, ak žalobu aj v tejto časti zamietol.

15.6. Pokiaľ žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného poukazoval na to, že žalovaný nedodržiaval dohodnuté podmienky v zmysle zmluvy č. 260/2011, zákony Slovenskej republiky a európske právo, teda ani právo žalobcu na odmenu a prácu nadčas, odvolávajúc sa na Smernicu európskeho parlamentu a rady 2003/88/ES zo dňa 4.11.2003, podľa ktorej zamestnávateľ ako silnejšia strana má mať písomný súhlas od pracovníka k odpracovaniu nadčasových hodín, odvolací súd uvádza, že žalobca nebol zmluvnou stranou Zmluvy o poskytnutí služieb č. 260/2011 (č.l. 7 a nasl. spisu), preto sa nemôže dovoliavať plnenia podmienok podľa uvedenej zmluvy. Zároveň odvolací súd uvádza, že otázka práce nadčas nebola predmetom tohto sporu, preto sú tieto odvolacie námietky žalobcu nedôvodné.

16. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že obsah odvolania žalobcu vo vzťahu k výroku napadnutého rozsudku, ktorým bola žaloba zamietnutá, nie je spôsobilý spochybniť vecnú správnosť napadnutého výroku predmetného rozsudku súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov výslovne v nich uvedených, pričom ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu alebo by spochybňovali vecnú správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým žalobu zamietol, postupom podľa § 387 ods. 1 C.s.p., ako vecne správny potvrdil.

17. Odvolací súd potvrdil ako vecne správny aj výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým tento priznal úspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, postupujúc podľa § 262 ods. 1 a 255 ods. 1 C.s.p.

18. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. Žalovanému, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech, priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. V zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

19. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011; § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom dovolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).